

man intet Forslag til at stryge denne Bevilling eller modificere den efter de Krav, man mener, der tør stilles dertil, man optager slet ikke nogen af de andre Bevillinger, som man tidligere har billiget, men man dræber Sagen ved en Dagsorden, der ikke indeholder det allerringeste Fingerpeg om, hvor man vil hen, men som er af rent politisk Natur, og som kun peger henimod den Tanke, som har karakteriseret det ærede Flertals hele Stilling ligeoverfor næsten alle Spørgsmaal i denne Samling, nemlig, at der under den nuværende Regjering intet Lovforslag af Betydning tør blive vedtaget. Derved skaffer saa den ærede Ordfører og hans nærmeste Meningsfæller, idet de trofast følge det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), et Blad mere tilveie til den visne Laurberfrands, hvormed han, naar han iaar forlader Samlingen, vil kunne smykke sit Hoved. Noget mere eklatant Bevis paa, at det for det ærede Flertal er Regjeringsmagten og Regjeringsmagtens Personer, der er Nummer Et, og Forsvarssagen, der er Nummer To, tror jeg ikke godt kan præsteres, end ved hvad der høves i den Betænkning, der her foreligger, og dersom det skulde være rigtigt, hvad jeg sikkert tror, at der er flere Kriterier, og maaſte vil komme endnu flere, for, at det er det danske Folks faste Villie at gjøre Alt, i ethvert Tilfælde saa Meget som muligt for at værne om sin Selvtændighed, sit Liv, saa er det umegtelig et meget aparte Udtryk, som denne Beredvillighed har faaet i det ærede Flertals Betænkning. Det ærede Flertal fordrer, som jo ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), en Regjering, som har et aabent Øie for Opgavens hele Omfang og alvorlige Betydning, som har indset det Umulige og Unyttige i at fastholde Fordringen om Kjøbenhavns Befæstning, og som tager Spørgsmaalets Løsning op paa et andet Grundlag o. s. v. Jeg tror, at den Fordring, der her er stillet, ikke er mulig at tilfredsstille. Det vil være muligt at faae en Regjering, der opfatter Spørgsmaalet og Opgaven i sit hele Omfang og alvorlige Betydning, og man vil kunne faae en Regjering, der har indset Umuligheden af at fastholde Fordringen om Kjøbenhavns Befæstning, men jeg tror, det vil være saare vanskeligt, om ikke umuligt, at finde en Regjering, der tilfredsstiller begge disse Fordringer, idet der nemlig deri ligger en fuldstændig Modsigelse. Jeg har selv tidligere som Medlem af et Mindretal i Hærundervalget været med til at stille et Forslag til en Løsning af Spørgsmaalet uden Kjøbenhavns Befæstning mod Landfiden, fordi jeg indsaa, at det paa det Tidspunkt var umuligt

at føre det igjennem; men jeg vil meget værge mig imod, at jeg i dette Forslag skulde have set en Løsning af Opgaven i dens fulde Udstrækning. Saaledes vil det ogsaa gaa med Regjeringen. Vi ville kunne faae, om det skal være, ti Regjeringer, der opgibe Kjøbenhavns Befæstning mod Landfiden, vi ville kunne gjøre alle mulige andre Forslag, vi ville kunne prise deres Fortræffelighed og ogsaa anerkjende dem, men vi kunne ikke derved rokke det Faktum, at det, som andre Lande først og fremmest gjøre til Gjenstand for deres Befæstningsanlæg, nemlig deres Depoter og Flaadestationer, ligger aabent for Fjendens Angreb. Vi kunne ikke rokke dette Faktum og, hvad der er meget værre, vi kunne derved ikke raade Bod paa, at Forsvaret ved Kysterne eventuelt kommer til at lide ganske betydelig i Energi og Kraft paa Grund af denne Mangel, og, hvad der er endnu værre, vi kunne ikke hindre, at der gives et fjendtligt Angreb et Hold og et Mod og en Fortrøstning, som det fuldstændig vilde savne, dersom Hovedstaden var stærket paa tilbørlig Maade. Siig til en Fjende, til en Angriber — jeg gaar naturligvis ud fra, at man overhovedet betragter Sjælland som Krigsstueplads — thi ellers kunde vi ligesaa godt rent lade være at tale om det: — Naar Du anlægger dit Landgangsforjøg forstændig, og det lykkes dig at faae dine Tropper fastede i Land, har Du ikke Andet at gjøre end at overvinde en underlegen Fjendes Modstand i aaben Mark, og naar dette er slet, ligger din Fjendes Styrke, hans Hovedstad, hans Depoter, hans Flaadestation værgelese for din Fod, og siig saa til samme Angriber: Om det ogsaa lykkes dig at faae fast Fod ved en Landgangsoperation, om det ogsaa lykkes dig, hvad det er rimeligt vilde være Tilfældet, at overvinde en Modstand af din Fjendes underlegne Hær i aaben Mark, skal Du endnu bryde den Modstand, som ligger i en stærk befæstet Stilling, hvortil din underlegne Modstander kan trække sig tilbage, hvor han kan rekreere sig og paany byde dig Spidjen, forsynet rigelig fra sine veldækkede Depoter. Maal, mine Herrer, Forskjellen mellem det Mod og den Fortrøstning, hvormed en Angriber giver sig i Lag med disse to Opgaver, og jeg tror sikkert, at Ingen, som vil se, maa kunne undgaa at se det enorme Misforhold, der er derimellem. Siig til en Forsvarer: Naar det ikke lykkes dig at komme tidnok til at modstaa et fjendtligt Landgangsforjøg, naar Du, som Følge deraf, er reduceret til med en underlegen Styrke at kæmpe i aaben Mark, og Du har tabt i denne Kamp, saa har Du intet tilbage at støtte dig til, saa er det din Pligt, og den